Poza podstawową działalnością dydaktyczną prowadzoną w Uniwersytecie Zielonogórskim, ma też osiągnięcia w kształceniu i upowszechnianiu wiedzy z zakresu inżynierii środowiska dla wybranych grup społecznych. Była wykładowcą szkolenia organizowanego przez Spółkę Wodno-Ściekową Gubin-Guben dla przyszłych pracowników oczyszczalni ścieków wspólnej dla obu miast, kilkakrotnie prowadziła szkolenia z zakresu Ochrony Środowiska w ramach Kursu Doskonalenia Nauczycieli. Aktywnie uczestniczy w edukacji ekologicznej i szkoleniach w zakresie technologii ścieków i osadów dla eksploatatorów oczyszczalni ścieków.

Przygotowała np. materiały szkoleniowe organizowane przez Gdańską Fundację Wody, materiały na Ogólnopolskie konferencje szkoleniowe organizowane przez ABRYS czy wykłady w serii Profesorowie-Miastu.

Uczestniczy aktywnie w programach promocyjnych Uczelni, np. w ramach Młodzieżowego Uniwersytetu Zielonogórskiego wygłosiła wykład: *Warto studiować Inżynierię Środowiska* i zorganizowała zajęcia warsztatowe *Od pomysłu do projektu* dla uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Swoje osiągnięcia badawcze i dydaktyczne promuje w ramach imprez organizowanych na naszej uczelni: Festiwalu Nauki, czy bUZ do Kariery.

Za osiągnięcia w dziedzinie naukowej i naukowo-badawczej otrzymała 10 nagród Rektora naszej Alma Mater. Jej działalność naukowa i dydaktyczna została wyróżniona Srebrnym Medalem za długoletnią służbę oraz Medalem Edukacji Narodowej. Pani Profesor jest Członkiem Polskiego Zrzeszenia Inżynierów i Techników Sanitarnych, Rady Programowej kwartalnika Ekotechnika i Rady Programowej czasopisma Wodociągi i Kanalizacja.

Posiada certyfikaty: „E-learning w szkolnictwie wyższym", Zespołu Ekspertów Zewnętrznych ds. Analiz Delhi Narodowego Programu Foresight Polska 2020.

Prof. Zofia Sadecka wyróżnia się zdolnościami organizacyjnymi. Jest organizatorem 12 i przewodniczącą komitetu naukowego 8 konferencji z cyklu Woda-Ścieki i Odpady w Środowisku oraz międzynarodowej polsko-niemieckiej Konferencji Naukowej *Bezpieczeństwo ekologiczne Euroregionu Sprewa-Nysa-Bóbr*. Brała czynny udział w 15 konferencjach międzynarodowych oraz w 45 konferencjach krajowych. Przewodniczyła 27 sesjom na konferencjach oraz była w komitetach naukowych 20 konferencji (4 międzynarodowych). Była współautorem 3 wniosków na granty, a w ostatnich dwóch latach bierze udział w realizacji 2 grantów w ramach Programu Operacyjnego Innowacyjna Gospodarka. Była kierownikiem zakończonego projektu badawczego promotorskiego 5585/B/T02/2010/38. Kontakty i współpraca z innymi uczelniami, z przemysłem, członkostwo w radach programowych czasopism branżowych, komitetach naukowych licznych konferencji wskazują na silne podstawy jej pozycji naukowej. Jest naukowcem o ukształtowanej sylwetce badawczej, legitymuje się znacznym - stale rozwijanym - dorobkiem naukowym i dydaktycznym. Podejmowane działania umożliwiły jej stworzenie zespołu naukowego i przyniosły uznanie w środowisku naukowym zajmującym się zagadnieniami inżynierii środowiska.

W życiu prywatnym, jest szczęśliwą żoną i matką 3 już dorosłych dzieci, a entuzjazm działania, radość i uśmiech to dodatkowe atuty prof. dr hab. inż. Zofii Sadeckiej.

Sylwia Myszograj
Ewelina Płuciennik-Koropczuk

PROFESOR ANNA SZÓSTAK

Zakład Literatury XX i XXI Wieku, Instytut Filologii Polskiej, Wydział Humanistyczny

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski postanowieniem z dnia 28 lipca 2014 roku nadał dr hab. prof. UZ Annie Szóstak tytuł profesora nauk humanistycznych.

Od ponad ćwierć wieku, a dokładnie od 1 września 1988 r. prof. Anna Szóstak zajmuje się pracą naukowo-dydaktyczną na naszej uczelni – najpierw w Wyższej Szkole Pedagogicznej (w której w roku 1988 ukończyła studia polonistyczne), a obecnie na Uniwersytecie Zielonogórskim. Z Zieloną Górą, w której się urodziła w roku 1965, jest związana od samego początku – rodzinnie, zawodowo i emocjonalnie.

W roku 1995 uzyskała stopień doktora nauk humanistycznych na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu, a w roku 2008 na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach – doktora habilitowanego, w obu przypadkach – w zakresie literaturoznawstwa.

Jest autorką pięciu książek naukowych (*Nurt lingwistyczny we współczesnej polskiej poezji dziecięcej*, Zielona Góra 2000; *Od modernizmu do lingwizmu. O przemianach w twórczości Jana Brzechwy*, Universitas, Kraków 2003; *W poszukiwaniu tożsamości. Liryczne horyzonty mitu dzieciństwa w poezji polskiej drugiej połowy XX wieku*, Zielona Góra 2007; *W stronę mitu. Metafizyczne tęsknoty literatury XX i XXI wieku*, Zielona Góra 2011; *Między mitem a rzeczywistością. Topos dzieciństwa w prozie polskiej po roku 1989*, Zielona Góra 2012) oraz około stu artykułów, referatów konferencyjnych oraz recenzji publikowanych w czasopismach i wydawnictwach zbiorowych.

Przyglądając się zjawiskom literackim współczesności prof. Anna Szóstak zainteresowała się zwłaszcza tymi, w których, trawestując sformułowanie Czesława Miłosza, „namiętna pogoń za rzeczywistością" przeniknięta była chęcią dotarcia do rdzenia tej rzeczywistości, do jej niewarunkowej, metafizycznej sankcji i istoty wyrażającej się przede wszystkim w myśleniu w kategoriach mitycznych, a tym samym – w poszukiwaniu sensów i znaczeń przekraczających ograniczenia czasu i przestrzeni. Od kilku lat w centrum jej poszukiwań i preferencji badawczych lokuje się zatem problematyka szeroko pojętego mitu rozpatrywanego w aspekcie zjawisk literatury współczesnej. Definiując mit jako uniwersalną znaczeniową siatkę pojęć, przekonań, wyobrażeń i odniesień tworzących podstawowy kod kulturowy, bada za jego pomocą literaturę XX i XXI wieku, co pozwala uzyskać nowe punkty widzenia, otworzyć nowe horyzonty badawcze i poszerzyć możliwości oglądu dokonań także tych twórców, którzy, jak Czesław Miłosz, Wisława Szymborska czy Tadeusz Różewicz, cieszą się nieustanną uwagą środowisk naukowych i których dorobek objęty jest bardzo wyczerpującą refleksją badawczą i interpretacyjną.

W autoreferacie powstałym w związku z przewodem habilitacyjnym pisała w roku 2008: „Mam nadzieję, że rozprawa o horyzontach zakreślanych przez mit dzieciństwa w poezji drugiej połowy XX wieku będzie pierwszą z szeregu zapla-

FOT. Z ARCHIWUM A.SZ.

nowanych większych prac podejmujących ważkie problemy literatury współczesnej (w tym, oprócz poezji, także prozy ostatnich dwóch dekad) oraz jej związków z mitem na płaszczyźnie filozoficznej, światopoglądowej i estetycznej". To zamierzenie udaje się prof. Annie Szóstak z powodzeniem realizować, a problematykę związaną z wybranym kręgiem badawczym uważa za najważniejsze odkrycie i pasję w swoim dotychczasowym dorobku naukowym.

Owocem tych dążeń są przede wszystkim dwie ostatnie, napisane już po uzyskaniu habilitacji, książki autorskie. Pierwszą – *W stronę mitu* – traktować można także jako przyczynek do badań nad procesem zmian w świadomości, sposobie myślenia, postrzeganiu i odczuwaniu rzeczywistości oraz ewolucji jej odbioru i kategoryzowania w stuleciu ubiegłym i na jego przełomie z wiekiem XXI, co oznacza odkrywanie w literaturze tęsknoty za metafizycznym wymiarem istnienia oraz odkrywanie tego, co z tego punktu widzenia istotne w kulturowej tradycji oraz systemach wartości. W toku tych badań udało się badaczce wyodrębnić zestaw zagadnień i sformułowań kluczowych o charakterze kategorialnym mieszczących się w obrębie takich pojęć, jak: *Mythos* i *Logos*, historia, dzieciństwo, tożsamość, katastrofa, śmierć, byt.

Książka druga – *Między mitem a rzeczywistością…* – jest próbą wskazania na różne realizacje toposu dzieciństwa w prozie po przełomowym roku 1989, rozpatrywanego w kontekście mitu dzieciństwa. Starała się w niej odnieść do tych kwestii nurtujących prozę najnowszą, które ogniskują się wokół problemów stosunku do przeszłości, zarówno w perspektywie indywidualnej, jak i zbiorowej, oraz problematyki aksjologicznej, ontologicznej i egzystencjalnej, a przejawiających się między innymi poprzez odniesienia do mitu (jego rekreowanie, tworzenie, ekwiwalentyzację, projekcję czy instrumentalizację), wątki autobiograficzne, mikrohistorie, literaturę zaangażowaną. Jest więc ta książka po części monografią, po części – próbą scharakteryzowania istotnych problemów poruszanych przez prozę polską w ciągu ostatniego dwudziestolecia oraz jej najważniejszych przedstawicieli należących do różnych generacji pisarskich. Proponuje w niej wyodrębnienie głównych kulturowych modeli toposu dzieciństwa, które realizują się w postaci jego wariantów konfrontujących dzieciństwo i jego mit z historią, pokazujących je jako duchowy i egzystencjalny wzorzec kształtujący osobowość dorosłą, w końcu – jako metaforę i alegorię, element wizji człowieka i świata czy sposób jej wyrażania.

Mit w pracach badaczki pojawia się w kontekście tak aktualnych i ważnych zagadnień, jak światopogląd i światoobraz, bezdomność i zakorzenienie, tożsamość indywidualna i generacyjna, dzieciństwo i czasoprzestrzeń, egzystencja i byt, przemijanie, starość i śmierć, wreszcie – sposób myślenia i system wartości.

Na warsztacie badawczym profesor Anna Szóstak ma w tej chwili kolejną pracę z serii poświęconych zależnościom łączącym mit i literaturę – *Odsłony mitu. Metafizyczne źródła myślenia mitycznego w wybranych projektach ideowych literatury polskiej XX i XXI wieku*, w której – jak zapowiada – zamierza zbadać nieobecne właściwie dotąd w refleksji naukowej zagadnienie metafizyczności mitu w literackich realizacjach związanych ze sferą idei i wartości, filozofią bytu oraz filozofią poznania.

Małgorzata Mikołajczak

Z OSTATNIEJ CHWILI…

11 października 2014 r. **mgr inż. Katarzyna Łasińska** – dyrektor ekonomiczno-kadrowych Uniwersytetu Zielonogórskiego odebrała dyplom ukończenia studiów MBA Zarządzanie Szkołą Wyższą. Pracę dyplomową obroniła tydzień wcześniej – 3 października.

Studia MBA Zarządzanie Szkołą Wyższą pozwalają na zdobycie kwalifikacji menedżerskich. Kwalifikacje menadżerskie – jak wskazuje prof. B. Mróz, dyrektor MBA - to nie tylko specjalistyczna wiedza i określone umiejętności; to także pewna filozofia skutecznej współpracy, wrażliwości na zachodzące zmiany, otwartości na nowe rozwiązania i gotowości do stawiania czoła nowym wyzwaniom. Żadna organizacja, a w szczególności uniwersytet, nie może trwać w niezmienionym kształcie. Nowe strategie wymagają nowych struktur, nowe zadania - lepiej przygotowanych ludzi.

Dwa lata studiów, 11 zjazdów, każdy trwający 4 dni - to wspaniale spędzony czas na wymianie doświadczeń, poznawaniu nowych ludzi zmagających się z takimi samymi uczelnianymi problemami – mówi absolwentka MBA K. Łasińska.